

DOI: 10.31548/hspedagog14(3).2023.81-91

УДК 37.018.43:378.147

ОСОБЛИВОСТІ ОРГАНІЗАЦІЇ САМОСТІЙНОЇ РОБОТИ СТУДЕНТІВ В
УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ

ПРЯДКО О. В., аспірант кафедри педагогіки

Національного університету біоресурсів і природокористування України

E-mail: priadko.o@ukr.net

Анотація. У статті розкриваються особливості організації самостійної роботи студентів в умовах дистанційного навчання. Розглядаючи особливості самостійної роботи студентів в умовах дистанційного навчання, у статті наголошується на позааудиторній самостійній роботі. Виділено умови, що забезпечують успішне виконання позааудиторної самостійної роботи. Означено низку ключових можливостей ІКТ. Розкрито основні завдання самостійної роботи студентів у сучасних умовах. Показано основні фактори, що впливають на ефективність самостійної роботи студентів. Розкрито заходи, які створюють передумови та умови реалізації самостійної роботи, що повинні передбачати забезпечення кожного студента.

Ключові слова: самостійна робота, дистанційне навчання, студент, освіта, саморозвиток, особливості.

Актуальність (Introduction). У системі вищої освіти важливим фактором професійної підготовки фахівців є самостійна робота. У разі дистанційного навчання особливу увагу приділяється організації самостійної роботи студентів. Самостійна робота – один із методів організації роботи студентів. Якісна організація самостійної роботи є важливим питанням навчання. Самостійна робота включає творчі та репродуктивні процеси особистості студента, які сприяють успішному навчанню [2].

В. Король, О. Савченко, зазначають, що систематична самостійна робота студентів: навчає їх самостійно здобувати нові знання з різних джерел; сприяє формуванню умінь та навичок роботи у навчальній, науковій та професійній діяльності; підвищує відповідальність за свою професійну підготовку; формує у них професійне мислення на основі виконання індивідуальних творчих завдань із навчальних дисциплін; розвиває можливості вирішу-

вати проблеми, знаходити конструктивні рішення, приймати він відповідальність тощо [12].

Самостійна робота має виховне значення — вона формує самостійність як сукупність умінь і навичок, а й як рису характеру, що відіграє істотну роль в структурі особистості сучасного фахівця. Таким чином, дистанційна система навчання, де основною формою організації пізнавальної діяльності студентів є їхня самостійна робота, повністю відповідає сучасним уявленням про сутність освітнього процесу.

Дедалі очевиднішим стає необхідність повороту системі вищої освіти від формули «освіта протягом усього життя» до формулі «освіта через життя».

Такий перехід передбачає облік психологічної, теоретичної та практичної готовності студентів до навчання в умовах вищої школи, особливий відбір навчального матеріалу, проблемність змісту навчання, вибір завдань для самостійної роботи, планування її обсягу,

складності та трудомісткості, ефективно управління цією роботою та використання передових технологій навчання, перевірку та оцінку знань, умінь та навичок студентів, рівнів сформованості досвіду самостійної діяльності на різних етапах становлення їх як фахівців [3].

Як і будь-яка форма освітнього процесу, самостійна робота покликана виконувати кілька функцій: освітню (засвоєння знань та умінь, їх систематизація та узагальнення), розвиваючу (розвиток пам'яті, мислення та мовлення), виховну (виховання стійких мотивів навчальної діяльності, навичок культури розумової праці, самоорганізації та самоконтролю, цілого ряду якостей особистості - працьовитості, вимогливості до себе, самостійності та ін.) [16].

Аналіз останніх досліджень та публікацій (Analysis of recent researches and publications). Проблему самостійної роботи студентів в умовах дистанційного навчання розглядали такі науковці: А. Алексюк, С. Архангельський, Ю. Бабанський, В. Безпалько, О. Біляєв, П. Підкасистий, А. Петровський, О. Леонтьєв, К. Платонова, Л. Паламар, М. Пентилюк, К. Плиско С. Рубінштейн тощо.

Мета (Purpose). Ми поставили за мету розглянути особливості організації самостійної роботи студентів в умовах дистанційного навчання

Результати (Results). Ступінь самостійності у всіх формах організації навчальної діяльності студентів різна і залежить від організації навчального процесу в очній, очно-заочній системі навчання та системі дистанційного навчання, від методики проведення занять, від особистості та рівня інтелектуального розвитку студентів, а також від особистості, педагогічної кваліфікації та стилю роботи викладача. З іншого боку, різна і структура цієї роботи. Вона складається з наступних компонентів:

визначення цілей та завдань навчальної діяльності, сприйняття та осмислення навчального матеріалу; вирішення завдань, виконання вправ та інших завдань; підготовки доповідей та рефератів; виконання типових розрахунків; підготовки та виконання лабораторних робіт; підготовки до практичних та семінарських занять; підготовки до заліків та іспитів; виконання курсових робіт тощо. Ці та інші елементи самостійної роботи тісно пов'язані з формами та методами навчання [15].

Дистанційні технології містять такі підсистеми, як стійке і ефективно управління самостійною навчальною діяльністю, вибір оптимальної стратегії самонавчання з урахуванням особистих характеристик учнів, адаптація до використання інформаційних технологій.

З такої позиції розуміння дистанційних технологій вони цілком можуть бути задіяні для реалізації позааудиторної самостійної роботи, яка являє собою форму організації навчальної діяльності, що носить керуючу характер, а її суть полягає у вирішенні навчально-пізнавальних завдань [1].

Розглядаючи особливості самостійної роботи студентів в умовах дистанційного навчання, хочемо наголосити на позааудиторній самостійній роботі, яка скерована є не тільки на закріплення, розширення та поглиблення здобутих знань, умінь та навичок, а й самостійне вивчення та засвоєння нового матеріалу без сторонньої допомоги, тобто без допомоги викладача.

Позааудиторна самостійна робота студентів:

1) дозволяє глибоко вникнути в сутність досліджуваного питання, основно в ньому розібратися;

2) виробляє у студентів стійкі ідейні погляди та переконання;

3) формує в них такі цінні якості,

як працьовитість, організованість, ініціативу, силу волі, дисциплінованість, акуратність, активність, цілеспрямованість, творчий підхід до справи, самостійність мислення;

4) підвищує культуру розумової праці студентів, розвиває у них вміння самостійно набувати та поглиблювати знання. Це особливо важливо в умовах бурхливого розвитку науки і техніки, коли фахівцю, після закінчення навчального закладу, доводиться займатися самоосвітою - підвищувати рівень своїх знань шляхом самостійного вивчення різних літературних джерел [13].

Позааудиторна самостійна робота може включати відтворювальні та творчі процеси в діяльності студента. Залежно від цього розрізняють репродуктивний, реконструктивний та творчий рівні самостійної діяльності студентів.

Репродуктивна самостійна робота передбачає виконання роботи, пов'язаної з вирішенням завдань, виконанням таблиць, схем і т. д. Пізнавальна діяльність студента проявляється у впізнанні, осмисленні, запам'ятовуванні, що сприяє закріпленню знань, формуванню умінь та навичок.

Реконструктивна самостійна робота передбачає перебудову рішень та складання тез, анотування, написання рефератів та ін.

Творча самостійна робота потребує аналізу проблемної ситуації, отримання нової інформації. Студент повинен самостійно провести вибір засобів і методів вирішення завдання, що стоїть перед ним [20].

Оскільки позааудиторна самостійна робота носить діяльнісний характер, то її структурі можна виділити компоненти, характерні для діяльності як такої: мотиваційні ланки, постановка конкретної задачі, вибір способу виконання, виконавська ланка, контроль.

У зв'язку з цим можна виділити

умови, що забезпечують успішне виконання позааудиторної самостійної роботи:

- Мотивованість навчального завдання;
- Чітка постановка пізнавальних завдань;
- Алгоритм, метод виконання робіт, знання студентом способів її виконання;
- Чітке визначення викладачем форм звітності, обсягу роботи, термінів її подання;
- Визначення видів консультаційної допомоги;
- критерії оцінки, звітності тощо;
- види та форми контролю.

Таким чином, все вищевикладене дозволяє зробити висновок, що дистанційні технології дозволяють реалізувати такі характерні риси позааудиторної самостійної роботи, як:

- Складання банку практичних завдань з дисципліни, що вивчається;
- Відсутність безпосередньої участі викладача у виконанні завдання;
- Наявність спеціально наданого для виконання завдання часу;
- Наявність опосередкованого управління викладачем пізнавальної діяльністю студентів [9].

Однією з найважливіших завдань сучасної вищої освіти є формування творчої особистості фахівця, здатного до саморозвитку, самоосвіти, інноваційної діяльності в умовах швидкої зміни багатьох сторін суспільного життя. Сучасний кваліфікований, конкурентоспроможний фахівець має володіти інформаційно-комунікаційними технологіями, демонструвати готовність до постійного професійного зростання, вміння трансформувати отримані знання на інноваційні технології, формувати та розвивати навички самостійного здобуття знань, критичного мислення [14].

Вирішення цих завдань можливе шляхом впровадження у навчальний процес вищої школи нових форм та технологій навчання, адекватних сучасного рівня технічних можливостей. У новій економіці знань неможливо охопити одній людині такі обсяги знань, які накопичені за довгі роки існування людства. Швидкий та зручний спосіб для цього – використати інформаційно-комунікаційні технології (ІКТ) для доступу до баз даних, ресурсів Інтернету, файлових серверів тощо.

Сучасний процес навчання має прямувати, перш за все, на розвиток у студентів здатності до багатовимірному моделюванню навчально-пізнавальної та навчально-дослідної діяльності, до творчої самореалізації та саморозвитку. Цей процес стає можливим за правильної організації самостійної роботи студентів на основі використання ІКТ, і зокрема інформаційно-освітнього середовища ЗВО [7].

Дослідники проблеми організації самостійної роботи студентів виділяють низку ключових можливостей ІКТ у цьому напрямі:

1) ІКТ дозволяють створити принципово інше освітнє середовище, що активізує самостійну роботу студентів, оптимізуючи навчальний процес, скорочуючи час отримання комплексу знань та умінь;

2) засвоєння студентами навчального матеріалу можливе не тільки у рамках навчального розкладу; навчальні матеріали доступні в будь-яке зручний для студентів час;

3) ІКТ дають можливість значно скоротити кількість аудиторних занять та збільшити кількість годин, що відводяться на самостійну навчальну діяльність;

4) засоби організації навчання в умовах самостійної роботи студентів – це не лише традиційна навчальна та

наукова література на паперових носіях, а й різні види електронних освітніх ресурсів;

5) актуальною стає самостійна робота не тільки з інформаційними базами даних та знань, а також з аудіовізуальною інформацією, віртуальними лабораторіями, створення імітаційних, графічних та чисельних комп'ютерних моделей, які навчають програм та тестуючих засобів;

6) самостійна робота студентів стає контрольованою зі сторони викладача за допомогою електронної пошти, веб-сайту, Інтернету; стає здійсненою організація зворотного зв'язку між студентом та викладачем;

7) цілеспрямоване застосування ІКТ у самостійній роботі студентів створює умови для встановлення інтерактивного діалогу між користувачем та інформаційною системою, що реалізується за допомогою мультимедіа [12].

Слід зазначити, що сучасні освітні стандарти передбачають виконання самостійної роботи студентів від 1/3 до 2/3 загального обсягу навчального часу, відведеного на вивчення окремої навчальної дисципліни. У таких умовах від її правильної організації залежить якість оволодіння студентами навчальним матеріалом та придбання практичних умінь та навичок, розвиток критичного мислення, навичок ефективної взаємодії, проектної діяльності, а в результаті формування професійно значимих компетенцій.

Основними завданнями самостійної роботи студентів сучасних умов є:

1) засвоєння у повному обсязі освітньої програми;

2) послідовне вироблення навичок ефективної самостійної професійної (практичної та науково-теоретичної) діяльності на рівні світових стандартів;

3) формування мотивації до самоосвіти протягом усієї життя;

4) розвиток пізнавальних інтересів та здібностей;

5) розвиток критичного мислення;

6) формування умінь самоорганізації власної життєдіяльності, її самоаналізу та самооцінки;

7) формування готовності до діяльності в умовах високої конкуренції, що потребує постійного самоосвіти та підвищення професіоналізму [10].

Посилення ролі самостійної роботи студентів означає важливий перегляд способів організації самостійної роботи, методики формування завдань, технології їх виконання та контролю використання сучасних інформаційних технологій [21].

Зазначимо, що основними факторами, що впливають на ефективність самостійної роботи студентів, є:

1) організація самостійної роботи з використанням систем дистанційного навчання;

2) визначення оптимального змісту навчального матеріалу для самостійної роботи;

3) формування завдань для самостійної роботи з метою розвитку найвищих рівнів навичок критичного мислення;

4) використання коштів ІКТ для виконання самостійної роботи;

5) встановлення чітких критеріїв для оцінювання виконання самостійної роботи та рефлексії [8].

Порівняно з традиційними методами навчання дистанційне навчання має такі особливості:

- Розподіл - можливість зняття просторових обмежень та організації навчального процесу при поділі викладача та студента у просторі.

- Гнучкість - можливість зняття тимчасових обмежень за рахунок гнучкого графіка навчального процесу, який

може бути повністю вільним, або прив'язаним до обмеженої кількості контрольних точок (складання іспитів, on-line сеансів зв'язку з викладачем), або до групових занять, а також до виконання лабораторних робіт. Кожен може навчатися стільки, скільки йому особисто необхідно для освоєння курсу дисципліни та отримання необхідних знань з обраних дисциплін.

- Комплексність - використання спеціально розроблених навчально-методичних матеріалів (комплексів), що поєднують різні носії інформації, включаючи друковані матеріали, радіо- та телевізійні передачі, відео- та аудіо-касети, засоби комп'ютерної техніки та телекомунікацій [17].

- Масовість - ліквідує критичний параметр кількості учнів.

- Інтерактивність — наявність двосторонньої комунікації (синхронної або асинхронної), яка уможливорює безперервну індивідуальну взаємодію учня та викладача і відрізняється від пасивного сприйняття інформації, що транслюється.

- Мережевість - є ефективно використання часу та зручність роботи з матеріалом для студентів, що дозволяє оптимальним чином розподілити їх час та зусилля на весь навчальний процес, а також організувати ефективно викладання матеріалу за допомогою сучасних технологій дистанційні технології переважно базуються на самостійному навчанні студента. Використовується найкращий досвід застосування педагогічних, інформаційних та телекомунікаційних технологій. Дистанційні технології за своєю суттю спрямовані на організацію продуктивної самостійної навчально-пізнавальної діяльності студента. Їхня специфічна особливість полягає в тому, що в процесі навчання студенти активно самостійно працюють із засобами інформатизації у відсутності викладача.

- **Функціональність.** «Функції викладача» набувають нової ролі, де він бере участь у пізнавальній діяльності студентів опосередковано, через створення їм умов організації системи самостійної роботи. І тут роль викладача не зменшується, а ще більше зростає. «Функції учня» отримують нові вимоги і суттєво відрізняються від традиційних. Студент, як суб'єкт, самостійно забезпечує взаємозв'язок структурних елементів своєї діяльності.

- **Інноваційність.** Інноваційний підхід до організації самостійної роботи студентів передбачає активне використання дистанційних освітніх технологій за допомогою організації відкритого інформаційно-освітнього середовища ЗВО. Важливе місце у ній займають такі компоненти, як система дистанційного навчання та електронний навчальний курс, що розміщується у ній [6].

- **Комплексність** передбачає: розвиток творчого мислення і навчання за допомогою методів наукового пізнання і наукової роботи; активізацію самостійної пізнавальної творчої діяльності; розвиток умінь і навичок самостійного оволодіння творчою роботою з першоджерелами; раціональне використання бюджету часу; виховання свідомої дисципліни; вольовий самоконтроль з боку самого студента; вміле керівництво самостійною роботою студентів і дієвий контроль за ходом реалізації з боку викладача [18].

- **Творчість.** Творча діяльність стимулює пізнавальну активність, формує інтерес студентів до предмета; розвиває особисті якості; сприяє підвищенню ефективності навчання; відбувається розвиток самопізнання, самодіяльності, самореалізації і створюються необхідні умови для формування особистості, яка прагне до здійснення своїх життєвих планів, усвідомленого професійного самовизначення.

Творчість повинна стимулювати студента нестандартно підходити до розв'язування задач, використовувати нові прийоми, вносити елементи новизни при вирішенні проблемних ситуацій. При виконанні творчих самостійних робіт студенти самостійно розкривають нові сторони явищ, що вивчаються, набувають знань про нові факти, уміють бачити нове у вже відомих їм фактах. В процесі цієї діяльності студенти оволодівають такими прийомами діяльності, як уміння спостерігати, порівнювати, узагальнювати. В результаті їх виконання студенти оволодівають елементами творчості, вчать орієнтуватися в складних ситуаціях, оволодівають евристичними прийомами, які сприяють переходу від відтворювальної діяльності до творчої [4].

Розглянувши деякі особливості самостійної роботи студентів в умовах дистанційного навчання, зазначаємо, що в результаті самостійної роботи студент має:

- освоїти теоретичний матеріал з вивченої дисципліни;

- закріпити знання теорії, використовуючи необхідний інструментарій практичним шляхом (вирішення завдань, виконання контрольних робіт, тестів для самоперевірки);

- застосувати отримані знання та практичні навички для аналізу ситуації та вироблення правильного рішення (підготовка до групової дискусії або ділових ігор, аналіз конкретної ситуації, розробка проекту тощо);

- застосувати отримані знання та вміння для формування власної позиції, теорії, моделі (науково-дослідницька робота, написання курсової або дипломної роботи) [5].

Заходи, які створюють передумови та умови реалізації самостійної роботи, повинні передбачати забезпечення кожного студента:

- індивідуальним робочим місцем при виконанні теоретичних (розрахункових, графічних тощо) та практичних (лабораторних, навчально-дослідних та ін.) робіт;
- інформаційними ресурсами (довідники, навчальні посібники, банки індивідуальних завдань, навчальні програми, пакети прикладних програм тощо);
- методичними матеріалами (вказівки, посібники, практикуми тощо);
- контрольними матеріалами (тести);
- матеріальними ресурсами (комп'ютери, вимірювальне та технологічне обладнання та ін.);
- тимчасовими ресурсами;
- консультаціями (викладачі, співробітники НДІ, лабораторій тощо);
- можливістю вибору індивідуальної освітньої траєкторії (елективні навчальні дисципліни, додаткові освітні послуги, індивідуальні плани підготовки);
- можливістю публічного обговорення теоретичних та/або практичних результатів, отриманих студентом самостійно (конференції, олімпіади, курси).
- цільове встановлення;
- мінімально необхідний зміст самостійної роботи (з визначенням одного або кількох видів самостійної роботи);
- вказівку про форму подання виконаної роботи (реферат, звіт, пояснювальна записка, результати експерименту, креслення, таблиці, розроблений та спроектований макет тощо);
- форму та час звітності (захист звіту чи проекту у встановлений на кафедрі час, написання контрольної роботи за розкладом, здавання виконаного завдання на перевірку викладачеві, участь у наукових студентських конференціях тощо);

- форму оцінки виконання завдання – визначення балів у рамках балально-рейтингової системи, зараховано або підсумковий оціночний бал [19].

Висновки і перспективи (Discussion). Підсумовуючи вищезначене, хочемо наголосити, що нові інформаційні технології мають величезні можливості для інтенсифікації процесу творення та впровадження форм та методів навчання, орієнтованих на розвиток особистості студента. Звідси, впливають особливості дистанційного навчання. До них можна відносити такі: студент та викладач територіально розділені; нормальний процес навчання – навчання здійснюється за допомогою поштового листування або використання інших засобів зв'язку; навчання індивідуалізоване; навчання здійснюється через самостійну діяльність студента; найбільш зручним місцем навчання є власне місце проживання студента (за місцем проживання, роботи); студент несе відповідальність за свої успіхи та вільний у виборі термінів та темпів роботи.

Також хочемо наголосити, що особливістю самостійної роботи є те, що студент з об'єкта навчання перетворюється на його суб'єкт. Роль викладача у створенні самостійної роботи полягає у створенні умов навчання.

Умови поділяються на зовнішні (приміщення, робоче місце) та внутрішні (індивідуальні якості студента, рівень знань, мотивація, інтерес).

Самостійна робота одна із основних резервів підвищення ефективності навчання. Під час самостійної роботи стимулюється пізнавальна активність студентів, що досягається відбором відповідних методів навчання. Зокрема, високу ефективність мають практичні роботи, за умови їхньої максимальної самостійності. Окрім робіт репродуктивного характеру, доцільно

проводити пошукові та дослідницькі роботи. У пошукових роботах викладач визначає мету та обладнання, за якими студент сам складає план виконання роботи, використовуючи теоретичні знання. У дослідженнях задається лише мета, а алгоритм роботи визначає студент.

Самостійна робота студентів у ЗВО є одним із найважливіших елементів отримання знань та умінь. Необхідно зазначити, що у ЗВО студент покликаний перш за все отримувати знання, які передбачені навчальною програмою, а викладач — керувати освітнім процесом, консультувати студентів, надавати їм методичну допомогу і контролювати успішність і якість знань, умінь та навичок.

Список використаних джерел:

1. Беляєв, Ю. І., Стеценко, Н. М. Науково-дослідна діяльність студентів у структурі роботи університету. Педагогічний альманах, 2010. 6, 188–191.
2. Бодик О.П. Самостійна робота студентів як важлива складова навчального процесу в контексті Болонського процесу. Болонський процес в Україні та Європі: досвід, проблеми, перспектива. Зб. наукових праць. 2008. Вип. 8. С.24-30
3. Болонський процес в Україні та Європі: досвід, проблеми, перспектива. Зб. наукових праць. 2008. Вип. 8. С.24-30
4. Вдовенко О. І. Система самостійних робіт як основа формування творчих здібностей майбутніх фахівців. Наукові записки Бердянського державного педагогічного університету. Серія: педагогічні науки. Бердянськ, 2015. Вип. 3. С 42-46.
5. Герман Н. А., Тягунова Н. В. Адаптація форм організації самостійної роботи студентів до сучасних технологій навчання. Вища школа. 2010. № 4-5. С. 53–61.
6. Демченко О.Д. Дидактична система організації самостійної роботи студентів. Рідна школа. 2006. №5. С.68-70
7. Дорофєєва Н., Вітвицька С. Організація самостійної роботи студентів. Модернізація вищої освіти в Україні та за кордоном: збірник наукових праць / за заг. ред. д.п.н., проф. С. С. Вітвицької, к.п.н., доц. Н. М. Мирончук. Житомир: Вид-во ЖДУ ім. І. Франка, 2014. С. 154–156.
8. Друзь І. М. Самостійна робота студентів як важливий чинник професійної підготовки майбутніх фахівців. Пробл. інж.-пед. освіти: зб. наук. пр. Укр. інж.-пед. акад. Х., 2011. Вип. 30-31. С. 127–133
9. Кечик О.О. Організація самостійної роботи студентів Педагогічного коледжу. Вісник ЛНУ імені Тараса Шевченка. 2010. №8. С.212-216
10. Князян М.О. Самостійно-дослідницька діяльність майбутніх учителів іноземних мов: теорія і практика: [Монографія]. Ізмаїл: Сміл, 2006. 242 с.
11. Король В. М. Організація самостійної роботи студентів / Король В.М., Мусієнко В.П., Токова Н.Т. Черкаси: Вид-во ЧДУ, 2003. 216 с.
12. Король, В. М., Савченко, О. П. (2003). Самостійна робота студентів університету як складова підготовки майбутнього фахівця. Організація самостійної роботи студентів, 9–13.
13. Королюк О.М. Управління самостійною роботою студентів коледжу в процесі вивчення природничо-математичних дисциплін. Неперервна професійна освіта: теорія і практика. 2006. Вип. 1–2. С. 78–84.
14. Костенко, О. В. Самостійна робота студентів в умовах особистісно-орієнтованого навчання та її інформаційно-методичне забезпечення при вивченні іноземної мови. Вісник Запорізького національного університету.

Серія «Педагогічні науки», 2014. 2(23), 52–61.

15. Кукалець М.В. Самостійна робота у контексті Болонського процесу. Болонський процес в Україні та Європі: досвід, проблеми, перспектива. 36. наукових праць. 2008. Вип. 8. С.172-175

16. Лісова С.В. Болонський процес і якість освіти. Болонський процес в Україні та Європі: досвід, проблеми, перспективи. 2008. Вип. 8. С.194-198

17. Мочалова, Н. С. (2010). Завдання для самостійної роботи студентів із розвитку навичок усного мовлення. Гуманіт. вісн. НУК, 3, 64–66.

18. Туряниця, В. В. Самостійна робота студентів як вид творчої діяльності, фактор модернізації навчального процесу та підвищення якості вищої освіти. Науковий вісник Ужгородського національного університету : Серія: Педагогіка. Соціальна робота / гол. ред. І.В. Козубовська. Ужгород: Видавництво УжНУ «Говерла», 2016. Вип. 1 (38). С. 302–305

19. Шимко І. Проблеми організації самостійної роботи у вищій школі. Рідна школа. 2005. № 8. С. 34–35.

20. Шимко І.М. Використання самостійної роботи студентів при вивченні педагогічних дисциплін у вищих навчальних закладах. Збірник наукових праць Полтавського державного педагогічного університету імені В.Г. Короленка. Серія «Педагогічні науки». Випуск 3-4(55-56). Полтава, 2007. С.169-173.

21. Шишкіна Н.О. Особливості організації самостійної роботи студентів при вивченні юридичних дисциплін. Педагогіка, психологія та мед.-біол. пробл. фіз. виховання і спорту. Х., 2002. № 5. С. 27-34.

References

1. Byelyayev, YU. I., Stetsenko, N. M. Naukovo-doslidna diyal'nist' studentiv u strukturi roboty universytetu. Pedahohichnyy al'manakh, 2010. 6, 188–191.

2. Bodyk O.P. Samostiyna robota studentiv yak vazhlyva skladova navchal'noho protsesu v konteksti Bolons'koho protsesu. Bolons'kyy protses v Ukrayini ta Yevropi: dosvid, problemy, perspektyva. Zb. naukovykh prats'. 2008. Vyp. 8. S.24-30

3. Bolons'kyy protses v Ukrayini ta Yevropi: dosvid, problemy, perspektyva. Zb. naukovykh prats'. 2008. Vyp. 8. S.24-30

4. Vdovenko O. I. Systema samostiynykh robit yak osnova formuvannya tvorchykh zdibnostey maybutnikh fakhivtsiv. Naukovi zapysky Berdyans'koho derzhavnoho pedahohichnoho universytetu. Seriya: pedahohichni nauky. Berdyans'k, 2015. Vyp. 3. S 42-46.

5. Herman N. A., Tyahunova N. V. Adaptatsiya form orhanizatsiyi samostiynoyi roboty studentiv do suchasnykh tekhnolohiy navchannya. Vyshcha shkola. 2010. № 4-5. S. 53–61.

6. Demchenko O.D. Dydaktychna systema orhanizatsiyi samostiynoyi roboty studentiv. Ridna shkola. 2006. №5. S.68-70

7. Dorofeyeva N., Vitvyts'ka S. Orhanizatsiya samostiynoyi roboty studentiv. Modernizatsiya vyshchoyi osvity v Ukrayini ta za kordonom: zbirnyk naukovykh prats' / za zah. red. d.p.n., prof. S. S. Vitvyts'koyi, k.p.n., dots. N. M. Myronchuk. Zhytomyr: Vyd-vo ZHDU im. I. Franka, 2014. S. 154–156.

8. Druz' I. M. Samostiyna robota studentiv yak vazhlyvyi chynnyk profesiynoyi pidhotovky maybutnikh fakhivtsiv. Probl. inzh.-ped. osvity: zb. nauk. pr. Ukr. inzh.-ped. akad. KH., 2011. Vyp. 30-31. S. 127–133

9. Kechyk O.O. Orhanizatsiya samostiynoyi roboty studentiv Pedahohichnoho koledzhu. Visnyk LNU imeni Tarasa Shevchenka. 2010. №8. S.212-216
10. Knyazyan M.O. Samostiyno-doslidnyts'ka diyal'nist' maybutnikh uchyteliv inozemnykh mov: teoriya i praktyka: [Monohrafiya]. Izmayil: Smil, 2006. 242 s.
11. Korol' V. M. Orhanizatsiya samostiynoyi roboty studentiv / Korol' V.M., Musiyenko V.P., Tokova N.T. Cherkasy: Vyd-vo CHDU, 2003. 216 s.
12. Korol', V. M., Savchenko, O. P. (2003). Samostiyna robota studentiv universytetu yak skladova pidhotovky maybutn'oho fakhivtsya. Orhanizatsiya samostiynoyi roboty studentiv, 9–13.
13. Korolyuk O.M. Upravlinnya samostiynoyu robotoyu studentiv koledzhu v protsesi vyvchennya pryrodnycho-matematychnykh dystsyplin. Neperervna profesiyna osvita: teoriya i praktyka. 2006. Vyp. 1–2. S. 78–84.
14. Kostenko, O. V. Samostiyna robota studentiv v umovakh osobystisno-orientovanoho navchannya ta yiyi informatsiyno-metodychne zabezpechennya pry vyvchenni inozemnoyi movy. Visnyk Zaporiz'koho natsional'noho universytetu. Seriya «Pedahohichni nauky», 2014. 2(23), 52–61.
15. Kukalets' M.V. Samostiyna robota u konteksti Bolons'koho protsesu. Bolons'kyy protses v Ukraini ta Yevropi: dosvid, problemy, perspektyva. Zb. naukovykh prats'. 2008. Vyp. 8. S.172-175
16. Lisova S.V. Bolons'kyy protses i yakist' osvity. Bolons'kyy protses v Ukraini ta Yevropi: dosvid, problemy, perspektyvy. 2008. Vyp. 8. S.194-198
17. Mochalova, N. S. (2010). Zavdannya dlya samostiynoyi roboty studentiv iz rozvytku navychok usnoho movlennya. Humanit. visn. NUK, 3, 64–66.
18. Turyanytsya, V. V. Samostiyna robota studentiv yak vyd tvorchoyi diyal'nosti, faktor modernizatsiyi navchal'noho protsesu ta pidvyshchennya yakosti vyshchoyi osvity. Naukovyy visnyk Uzhhorods'koho natsional'noho universytetu : Seriya: Pedahohika. Sotsial'na robota / hol. red. I.V. Kozubovs'ka. Uzhhorod: Vydavnytstvo UzhNU «Hoverla», 2016. Vyp. 1 (38). S. 302–305
19. Shymko I. Problemy orhanizatsiyi samostiynoyi roboty u vyshchey shkoli. Ridna shkola. 2005. № 8. S. 34–35.
20. Shymko I.M. Vykorystannya samostiynoyi roboty studentiv pry vyvchenni pedahohichnykh dystsyplin u vyshchey navchal'nykh zakladakh. Zbirnyk naukovykh prats' Poltavs'koho derzhavnogo pedahohichnoho universytetu imeni V.H. Korolenka. Seriya «Pedahohichni nauky». Vypusk 3-4(55-56). Poltava, 2007. S.169-173.
21. Shyshkina N.O. Osoblyvosti orhanizatsiyi samostiynoyi roboty studentiv pry vyvchenni yurydychnykh dystsyplin. Pedahohika, psykholohiya ta med.-biol. probl. fiz. vykhovannya i sportu. KH., 2002. № 5. S. 27-34

FEATURES OF THE ORGANIZATION OF STUDENTS INDEPENDENT WORK IN THE CONDITIONS OF DISTANCE EDUCATION

Pryadko O. V.

Abstract. *The article reveals the peculiarities of the organization of students' independent work in the conditions of distance learning. Considering the peculiarities of independent work of students in the conditions of distance learning, the article emphasizes*

© Прядко О. В.

HUMANITARIAN STUDIOS: PEDAGOGICS, PSYCHOLOGY, PHILOSOPHY Vol 14(3) 2023

independent work outside the classroom. The conditions that ensure the successful performance of extracurricular independent work are highlighted. A number of key ICT capabilities have been identified. The main tasks of students' independent work in modern conditions are revealed. The main factors affecting the effectiveness of students' independent work are shown. The measures that create the prerequisites and conditions for the implementation of independent work, which should provide for the provision of each student, are disclosed. New information technologies have huge opportunities for intensifying the process of creation and implementation of forms and methods of education, oriented on the development of the student's personality. Hence, the features of distance learning emerge. The following can be attributed to them: the student and the teacher are territorially separated; normal learning process – learning is carried out by means of postal correspondence or the use of other means of communication; training is individualized; learning is carried out through the independent activity of the student; the most convenient place of study is the student's own place of residence (by place of residence, work); the student is responsible for his success and is free to choose the terms and pace of work. We also want to emphasize that the peculiarity of independent work is that the student turns from the object of study into its subject. The teacher's role in creating independent work is to create learning conditions.

Keywords: *independent work, distance learning, student, education, self-development, peculiarities.*